Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26449
Copyright: Admont, Benediktinerstift

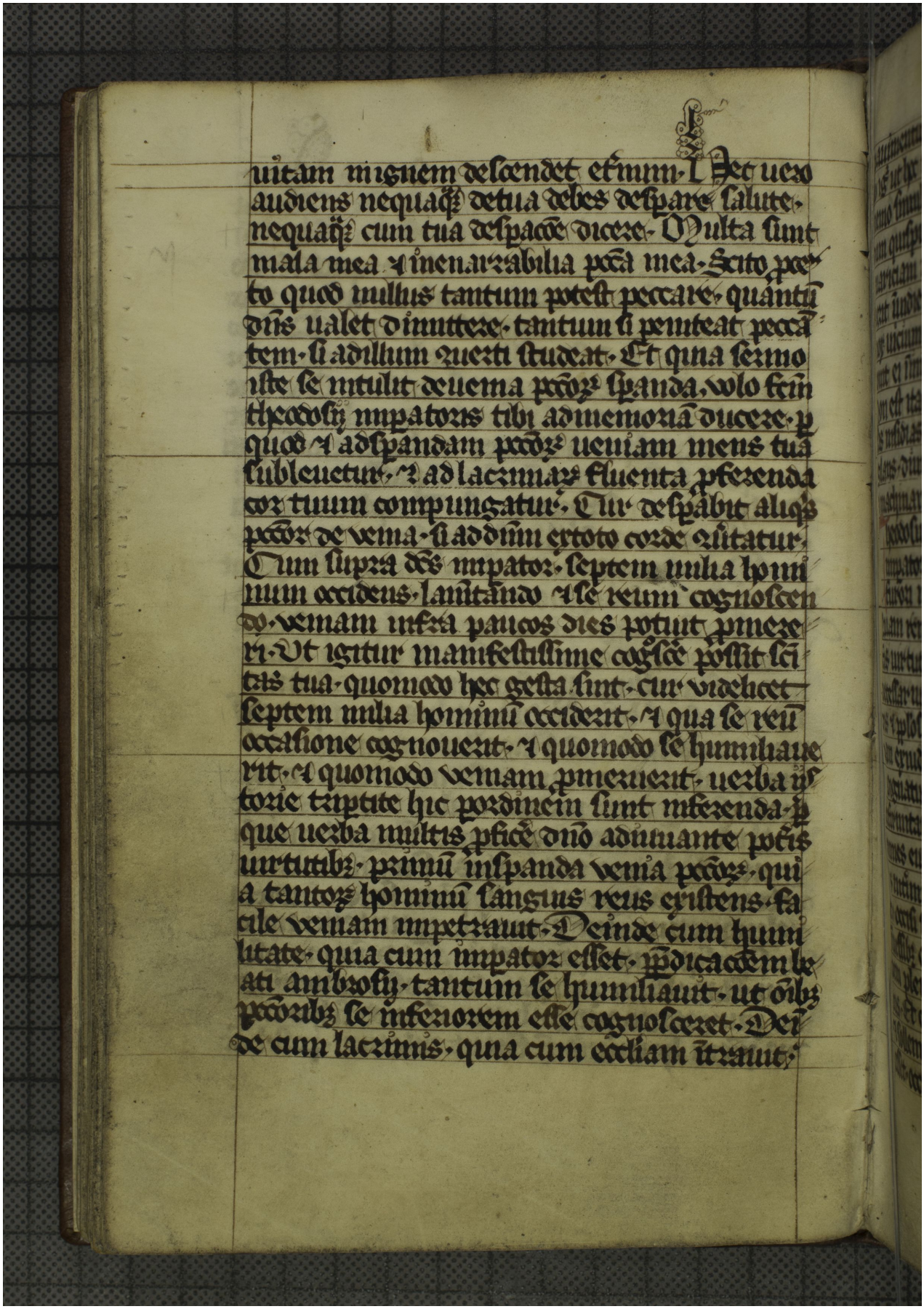

uitam in ignem descendet etiam. Et uero
audiens nequaq̃ de tua debes desperare salute.
nequaq̃ cum tua desperacõe dicere. Multa sunt
mala mea et inenarrabilia peccata mea. Scito pe-
to quod nullus tantum potest peccare. quanti-
dis ualet dimittere. tantum si penitebit pecca-
tem. si ad illum querit studeat. Et quia sermo
iste se intulit de uerna pcõr sperando. uolo tem-
pore theodosij imperatoris tibi ad memoriã ducere. p
quod et ad sperandam pcõr ueniam mens tua
subleuetur. et ad lacrimas fluenta preferenda
cor tuum compungatur. Cur desperabit aliqs
pcõr de uerna. si ad dñm ex toto corde conuertatur.
Cum supra dcs imperator. septem milia homi-
num occidens. lamentando se reum cognoscen-
do. veniam infra paucos dies potuit promere-
ri. Vt igitur manifestissime cognosce possit sci-
tis tua. quomodo hec gesta sint. cur videlicet
septem milia hominũ occiderit. et qua se reu
occasione cognouerit. et quomodo se humiliaue-
rit. et quomodo veniam meruerit. uerba hi-
storie triptite hic ordinem sunt inserenda. p
que uerba multis plicẽ dño adiuuante potis
uirtutibz. primũ in sperando uerna pcõr. qui
a tantoz hominũ sanguis reus existens. fa-
cile veniam impetrauit. Deinde cum humi-
litate. quia cum imperator esset. ꝓdicacõem be-
ati ambrosij. tantum se humiliauit. ut ãbz
pcõribz se inferiorem esse cognosceret. Dei-
de cum lacrimis. quia cum ecclesiam intrauit.